

تعیین ظرفیت آنتی‌اکسیدانتی گیاه سیاهدانه تحت سطوح مختلف ورمی کمپوست می‌باشد. تیمارهای آزمایش شامل غلظت‌های ۰، ۲۵، ۵۰ و ۷۵٪ از ورمی-کمپوست بود که به نسبت حجمی با خاک مخلوط شدند. بعد از مرحله گلدهی، بذرها و ساقه گیاه جمع‌آوری شدند و پتانسیل آنتی‌اکسیدانتی و قدرت پاکسازی رادیکال بوسیله روش سنجش DPPH اندازه‌گیری شد همچنین میزان حضور ترکیبات فنولیک در بذر و ساقه گیاه اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که بالاترین میزان ترکیبات فنولیک و بالاترین قدرت پاکسازی رادیکال آزاد در تیمار ۲۵٪ ورمی کمپوست یافت شد. بنابراین آزادسازی کند و تدریجی مواد مغذی از ورمی کمپوست باعث افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدانتی و ترکیبات فنولیک می‌گردد.

واژگان کلیدی: سیاهدانه، ورمی کمپوست، ظرفیت آنتی‌اکسیدانتی، DPPH

کنترل بیولوژیک *Sclerotinia sclerotiorum* با استفاده از باکتری بومی *Bacillus licheniformis* RBA 08

جدا شده از چشمه‌های آب شمال کشور

کوثر رحیم زاده^{۱*}، سعید ملک زاده شفاوردی^۱، رضا بهروزی^۲، کامبیز اکبری نوقایی^۲

گروه مهندسی کشاورزی، بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

موسسه ملی ژنتیک و زیست فناوری، تهران، ایران

kosarrahimzadeh@yahoo.com

قارچ *Sclerotinia sclerotinum* از مهم‌ترین پاتوژن‌های خاکزی می‌باشد که عامل بیماری پوسیدگی ساقه و ریشه در دامنه میزبانی وسیعی می‌باشد. با هدف به دست آوردن سویه‌ای با تولید بالای آنزیم کیتیناز علیه قارچ مذکور، غربالگری در میان باکتری‌های مولد این آنزیم از چشمه‌های آب در شمال غرب کشور صورت گرفت و باکتری مطلوب انتخاب گردید. با استفاده از روش هم‌کشتی باکتری با قارچ مورد نظر و اندازه‌گیری قطر ناحیه ممانعت از رشد، سویه *Bacillus licheniformis* RBA 08 توانست در شرایط آزمایشگاه با میزان بازدارندگی ۷۷ درصد از فعالیت قارچ جلوگیری کند. بررسی‌های میکروسکوپی نشان داد باکتری توانسته است از رشد هیف‌های قارچ جلوگیری کند و باعث تغییر شکل و رنگ هیف‌های آن شود. در ادامه با استفاده از الگوی SDS-page وزن مولکولی آنزیم ۷۰ کیلو دالتون تخمین زده شد که دارای مقاومت نسبی به دماهای بالا بود. باکتری‌ها به دلیل ترشح آنزیم‌های کیتینازی تجزیه‌کننده دیواره سلولی قارچ‌ها به عنوان عاملی قوی در کنترل بیولوژیک قارچ‌های بیماری‌زا مورد استفاده قرار می‌گیرند. اکثر پاتوژن‌های دارای کیتین در دیواره نسبت به کیتینازهای حاصل از باکتری‌ها حساس بوده و در عین حال غلظت‌های بالای این آنزیم‌ها برای گیاهان و محیط زیست، اثرات سمی ندارد. واژگان کلیدی: *Sclerotinia sclerotinum*، *Bacillus licheniformis*، کیتیناز.

معرفی گونه‌های تریکودرما با قابلیت آنزیم اندوگلوکانازی در خاک‌های جنگلی بومی ایران

الناز باقری، احمدرضا بهرامی، منصور مشرفی، مریم مقدم متین، حمید روحانی، شبنم شمعیز

دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی میکروبی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

دانشیار گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

دانشیار گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

دانشیار گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

استاد گروه گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی میکروبی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

Elnaz.bagheri1986@gmail.com

سلولز یکی از مهمترین ترکیبات توده زیستی گیاهی است. تعدادی از میکروارگانیسم ها از جمله قارچ ها توانایی تولید سلولاز و تجزیه توده زیستی را دارند. تریکودرما یکی از قارچ های آسکومیست مزوفیل است که به طور گسترده در صنعت به عنوان منبع تولید سلولاز مورد استفاده قرار می گیرد. سیستم سلولیتیک تریکودرما از دو نوع سلوبیوهیدرولاز و حداقل پنج نوع اندوگلوکاناز تشکیل شده است. برای جدا کردن و شناسایی گونه های مختلف تریکودرمای ایران، از هفت منطقه متفاوت از خاک جنگل های شمال نمونه گیری صورت گرفت. سپس روی محیط کشت اختصاصی الاد و چت (Elad and chet)، کشت انجام شد. پس از مشاهده کلنی ها، خالص سازی و تک اسپور کردن آنها صورت گرفت. در مرحله بعد شناسایی مورفولوژیکی قارچ های جدا سازی شده انجام شده و فعالیت سلولازی آنها به کمک FPase (filter paper assay) بررسی گردید. نتایج در این گزارش آورده خواهد شد. واژگان کلیدی: تریکودرما، اندوگلوکاناز، محیط کشت اختصاصی الاد و چت، filter paper assay، سلولاز

جداسازی و شناسایی ملکولی قارچ های گرمادوست سلولولیتیک از کود حیوانی و بررسی فعالیت سلولازی آنها

شبنم شمعریز، مریم مقدم متین، منصور مشرفی، احمدرضا بهرامی، حمید روحانی، الناز باقری ازغدی

دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی میکروبی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

دانشیار گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

دانشیار گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

دانشیار گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

استاد گروه گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی میکروبی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

Shamriz.shbm@gmail.com

لیگنوسلولز ماده آلی تجزیه پذیری است که جزء ساختاری اصلی تمام گیاهان می باشد. در طبیعت تجزیه توده زیستی لیگنوسلولزی توسط میکروارگانیسم هایی مانند قارچ ها و باکتری ها که قادر به تجزیه این ترکیبات هستند صورت می گیرد. قارچ ها با تولید آنزیم های لیگنوسلولولیتیک مختلف نقش بسیار مهمی در تجزیه بقایای سلولزی در طبیعت دارند. تاکنون بیش از ۱۴۰۰۰ گونه قارچی مختلف قادر به تجزیه سلولز جداسازی شده اند، اما تنها تعداد کمی از آنها مورد مطالعه دقیق قرار گرفته اند. هدف این مطالعه جداسازی و شناسایی ملکولی قارچ های گرمادوست سلولولیتیک از کود حیوانی و بررسی فعالیت سلولازی آنها است. از کود حیوانی مرطوب در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد نمونه گیری انجام شد. رقت های مختلف از نمونه کود مورد نظر تهیه و بر روی محیط کشت اختصاصی سلولز کشت و در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد نگهداری شدند. پس از حدود یک هفته کلنی هایی روی پلیت ها ظاهر گردیدند که روی محیط کشت عمومی PDA واکنش داده شدند. سپس تک اسپور کردن کلنی های خالص سازی شده صورت گرفت تا قارچ هایی خالص و حاصل از یک اسپور به دست آیند. به منظور شناسایی قارچ های جداسازی شده بررسی مورفولوژیکی صورت گرفت. در آخر فعالیت سلولازی به روش Filter Paper Activity (FPase) Assay مورد بررسی قرار گرفت که نتایج در این گزارش آورده خواهد شد.

واژگان کلیدی: قارچ های گرمادوست سلولولیتیک، محیط اختصاصی سلولز، Filter Paper Activity (FPase) Assay، سلولاز

معرفی گونه های تریکودرما با قابلیت آنزیم اندوگلوکانازی در خاک های جنگلی بومی ایران

الناز باقری ازغدی*^۱، احمدرضا بهرامی^{۱،۲}، منصور مشرفی^۱، مریم مقدم متین^{۱،۲}، حمید روحانی^۳، شبنم شمعیز^۱

۱- گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- گروه پژوهشی سلولی و ملکولی، پژوهشکده فناوری زیستی دانشگاه فردوسی

۳- گروه گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

Elnaz.bagheri1986@gmail.com

سلولز یکی از مهمترین ترکیبات توده زیستی گیاهی است. تعدادی از میکروارگانیسم ها از جمله قارچ ها توانایی تولید سلولاز و تجزیه توده زیستی را دارند. تریکودرما یکی از قارچ های آسکومیست مزوفیل است که به طور گسترده در صنعت به عنوان منبع تولید سلولاز مورد استفاده قرار می گیرد. سیستم سلولیتیک تریکودرما از دو نوع سلوبیوهیدرولاز و حداقل پنج نوع اندوگلوکاناز تشکیل شده است. برای جدا کردن و شناسایی گونه های مختلف تریکودرمای ایران، از هفت منطقه متفاوت از خاک جنگل های شمال نمونه گیری صورت گرفت. سپس روی محیط کشت اختصاصی الاد و چت (Elad and chet)، کشت انجام شد. پس از مشاهده کلنی ها، خالص سازی و تک اسپور کردن آنها صورت گرفت. در مرحله بعد شناسایی مورفولوژیکی قارچ های جدا سازی شده انجام شده و فعالیت سلولازی آنها به کمک FPase (filter paper assay) بررسی گردید. نتایج در این گزارش آورده خواهد شد.

واژگان کلیدی: تریکودرما، اندوگلوکاناز، محیط کشت اختصاصی الاد و چت، filter paper assay، سلولاز

مقدمه

قسمت اعظم دیواره سلولی گیاهان عالی از سلولز تشکیل میشود. در دیواره سلولی گیاهان، سلولز در زمینه ای از پلی ساکاریدهای دیگر از جمله همی سلولز، لیگنین و پکتین قرار دارد که موجب دسترسی کمتر آنزیم های تجزیه کننده به آن می شود. (Beguin, 1990) لیگنین یک ترکیب مقاوم برای حمله میکروارگانیسم هاست، بنابراین دسترسی میکروارگانیسم ها را به سلولز محدود می کند (Cullen, 1997). سلولز علاوه بر دیواره سلول گیاهان، در جلبکها، برخی از پروتوزوئاها نیز وجود دارد.

سلولز پلیمری خطی از واحدهای گلوکز با پیوندهای بتا ۱ به ۴ می باشد که هیدرولیز آن به دو روش شیمیایی و آنزیمی صورت می گیرد. هیدرولیز شیمیایی توسط اسیدها و هیدرولیز آنزیمی توسط آنزیم های سلولازی انجام می شود. با توجه به مشکلات هیدرولیز اسیدی سلولز، محققان توجه بیشتری به هیدرولیز آنزیمی نموده اند. محصولات هیدرولیز سلولز معمولاً قندهای احیایی به شکل گلوکز می باشد. مزیت هیدرولیز آنزیمی سلولز نسبت به روش های هیدرولیز اسیدی، پایین بودن هزینه های آن می باشد زیرا هیدرولیز آنزیمی در شرایط ملایم یعنی pH ۴.۸ و دمای ۵۰ درجه سانتیگراد انجام می شود. (Bhat, 2000)

سلولازها، گلیکوزیل هیدرولازهایی هستند که می توانند پیوند بتا ۱-۴ سلولزی را بشکنند. کمپلکس این آنزیم به ۳ گروه مهم که شامل اندوگلوکانازها، سلوبیوهیدرولازها و β -گلیکوزیدازها هستند تقسیم می شود (Romero, 1999). اتصال گلیکوزیل یاسیون N و اتصال گلیکوزیل یاسیون O باعث افزایش تمایل سلولاز به سلولز و پایداری سلولاز می شود. دومین های گلیکوزیل یاسیون شده تقریباً نیمی از توالی سلولاز را تشکیل می دهند که کاملاً تصادفی گلیکوزیل یاسیون می شوند (Zhou and Ying, 2002).

قارچ هایی مانند تریکودرما و اسپارژیلوس مقادیر بالایی از آنزیم های سلولیتیک خارج سلولی ترشح می کنند. این در حالی است که باکتری ها و بعضی از قارچ ها آنزیم های سلولیتیکی را به صورت کمپلکسی که سلولوزوم نامیده می شود و به دیواره سلولی متصل است، تولید می کنند (Dashtban et al., 2009). اولین بار کمپلکس سلولوزوم در باکتری کلاستردیوم ترموسلوم مشاهده شد (Gilbert, 2007).

اتصال گلیکوزیل یاسیون N و اتصال گلیکوزیل یاسیون O باعث افزایش تمایل سلولاز به سلولز و پایداری سلولاز می شود. دومین های گلیکوزیل یاسیون شده تقریباً نیمی از توالی سلولاز را تشکیل می دهند که کاملاً تصادفی گلیکوزیل یاسیون می شوند (Zhou and Ying, 2002).

تریکودرما یکی از قارچ های آسکومیست مزوفیل با خاصیت پوسیدگی نرم است که به طور گسترده در صنعت به عنوان منبع تولید سلولاز و همی سلولاز برای هیدرولیز دیواره سلول گیاهان استفاده می شود. این قارچ مناسب برای تولید آنزیم های صنعتی و مدل مهم برای مطالعات تجزیه لیگنوسولوزی است (Diego and Los, 2006). سیستم سلولیتیک تریکودرما از ۲ نوع سلوبیوهیدرولاز CBHII, CBHI و حداقل ۵ نوع EGI, EGII, EGIII, EGV و EGIV تشکیل شده است (Saloheimo et al., 1997). از دست دادن EGIII باعث کاهش فعالیت اندوگلوکانازی تا ۵۵٪، در حالیکه از دست دادن EGI باعث کاهش فعالیت اندوگلوکانازی تا ۲۵٪ می شود (Suominen et al., 1993). بنابراین EGIII از مهمترین تولیدکنندگان اندوگلوکاناز در *T. reesei* می باشد. EGI حاصل از *T. reesei* ۵٪ تا ۱۰٪ از پروتئین های ترشچی را شامل می شود. EGII سلولاز خالص شده حاصل از *T. reesei* باعث از بین بردن رنگ از

پارچه‌های کنانی و سنگ‌شویی موثر بدون آسیب به سطح پارچه می‌شود. اندوگلوکاناز همچنان در تجزیه β گلوکان موجود در مواد غذایی مؤثر است، تجزیه β گلوکان باعث کاهش ویسکوزیته محتوای رودهای و بهبود کیفیت غذا می‌شود (Miettinen-Oinonen et al., 2002).

به دلیل افزایش قیمت نفت خام، کاهش ذخایر نفتی آلودگی هوا و گرم شدن زمین، استفاده از توده‌زیستی گیاهان به عنوان منبع کربن مورد توجه زیادی قرار گرفته است. زائدات کشاورزی، علف‌ها، چوب‌ها و سایر زائدات جامد سلولزی منابع قابل تجدیدی هستند که به طور قابل توجهی در تولید سوخت زیستی نقش دارند. گرچه جایگزینی اتانول سلولیتیکی بجای گازوئیل باعث کاهش گازهای گلخانه‌ای در اتمسفر و کاهش گرم شدن جهان می‌شود اما هزینه هیدرولیز پلی‌ساکاریدهای توده زیستی به قندهای قابل تخمیر بالا است و بنابراین قبل از تجاری‌سازی تولید اتانول باید بر این مشکل غلبه کرد. یکی از راه‌های غلبه بر این مشکل فراهم آوردن منابع ارزان‌تری از انرژی است (Demain et al., 2005). سلولز فراوان‌ترین ماده آلی قابل تجزیه می‌باشد. از موارد عمده استفاده از مواد سلولزی، تولید الکل و گلوکز با استفاده از آنزیم‌های سلولازی می‌باشد. الکل به عنوان منبع انرژی و ماده اولیه در تهیه برخی از موارد آلی با مصارف دارویی و بهداشتی مورد استفاده قرار می‌گیرد. (Schulein, 2000)

مواد و روش‌ها

از هفت منطقه متفاوت از خاک جنگل‌های شمال نمونه‌گیری صورت گرفت. ۳۰ گرم از نمونه هر خاک در ۷۰ میلی لیتر آب ریخته شد و به مدت ۳۰ دقیقه با دور ۱۵۰ rpm تکان داده شد. پس از صاف کردن نمونه‌ها با کاغذ صافی، آنها را بر روی محیط اختصاصی تریکودرما (Elad & Chet) کشت و در دمای ۱۵ و ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شدند. پس از حدود یک هفته کلنی‌های ظاهر شده روی پلیت‌ها روی محیط کشت عمومی potato dextrose agar خالص-سازی شدند. سپس تک اسپور کردن کلنی‌های خالص‌سازی شده صورت گرفت تا قارچ‌هایی خالص و حاصل از یک اسپور به دست آیند. قارچ‌های تک اسپور شده روی محیط اختصاصی جامد سلولز (Epping & Pugh 1986) کشت داده شدند و در دمای ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شدند. برای بدست آوردن پروتئین‌های ترش‌حی حاوی آنزیم سلولاز قارچ‌های جداسازی شده در ارلن‌های ۲۵۰ میلی لیتری حاوی ۱۰۰ میلی لیتر محیط کشت مایع (Epping & Pugh 1962) واجد سلولز بعنوان منبع کربن تلقیح و سپس محیط کشت‌ها به انکوباتور منتقل و در حالت همزن و دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد تنظیم گردید. نمونه‌برداری در فواصل منظم ۴۸ ساعت انجام و با استفاده از کاغذ صافی استریل، محیط کشت از صافی عبور داده شد. محلول صاف شده بعنوان محلول حاوی آنزیم‌های سلولاز ترش‌حی استفاده گردید. برای سنجش فعالیت آنزیمی به یک میلی لیتر محلول ۰/۷ درصد سلولز ۵۰۰ میکرولیتر نمونه آنزیمی و ۵۰۰ میکرولیتر بافر سیترات ۰/۰۵ مولار اضافه شد. مخلوط یک ساعت در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد انکوبه و برای توقف واکنش آنزیمی ۲ میلی لیتر معرف دی نیترو سالیسیلیک اسید به آن اضافه گردید. سپس نمونه‌ها ۱۰ دقیقه در آب جوش قرار داده شدند تا در اثر احیا معرف توسط قند احیا شده (گلوکز)، تغییر رنگ معرف از زرد به قرمز انجام پذیرد. برای پایداری رنگ معرف یک میلی لیتر محلول تارتارات مضاعف سدیم پتاسیم ۴۰ درصد به آن اضافه و جذب نوری آنها در طول موج ۵۵۰ نانومتر خوانده شد. در این آزمایش از گلوکز بعنوان استاندارد استفاده گردید.

نتایج و بحث

از نمونه خاک جنگل‌های شمال ۵ گونه قارچ تریکودرما شامل *T. viridae*, *T. virens*, *T. longibrachatum*, *T. reesei* و *T. harizanum* در طول این تحقیق جدا سازی و شناسایی شد. قارچ‌های شناسایی شده توانایی رشد روی محیط کشت اختصاصی جامد و مایع سلولز را داشتند، بنابراین قارچ‌های فوق دارای فعالیت سلولازی بهینه هستند. میزان فعالیت سلولازی متعاقباً اعلام خواهد شد.

منابع

- Cullen, D. (1997). Recent advances on the molecular genetics of ligninolytic fungi. *Biotechnol* 53:: 273–289.
- Bhat M.K. (2000). Cellulase and related enzyme in biotechnology. *Biotechnology advances* 18,355-383
- Dashtban, M., Schraft, H. & Qin, W., 2009. Fungal Bioconversion of Lignocellulosic Residues; Opportunities & Perspective . *International Journal of Biological Sciences* 5(6): 578-595
- Demain, A., Newcomb, M. & JH, W. (2005). Cellulase, clostridia, and ethanol. *Microbiol Mol Biol* 69: 124–154.
- Gilbert, H. J. (2007). Cellulosomes: microbial nanomachines that display plasticity in quaternary structure. *Mol.*
- Miettinen-Oinonen, A., Suominen, P. & Ltd, P. (2002). Enhanced Production of *Trichoderma reesei* Endoglucanases and Use of the New Cellulase Preparations in Producing the Stonewashed Effect on Denim Fabric applied and environmental microbiology: 3956-3964
- Romero, M. D. (1999). Cellulase production by *Neurospora crassa* on wheat straw. *Enzyme Microb* 25: 244-250.
- Saloheimo, M., Nakari, T., Seta, I., Tenkanen, M. & Penttila, M. (1997). cDNA cloning of a *Trichoderma reesei* cellulase and demonstration of endoglucanase activity by expression in yeast. *Biochem* 249: 584–591.
- Schulein, M. (2000). Protein engineering of cellulose. *Biochimica et Biophysica Acta* 239-252

- Suominen, P., Mäntylä, T., Karhunen, T., Hakola, S. & Nevalainen, H. (1993). High frequency one-step gene replacement in *Trichoderma reesei*. II. Effects of deletions of individual cellulase genes. *Gen Genet* 241: 523–530.
- Zhou, F. & Ying, X. (2002). Large-Scale Analyses of Glycosylation in Cellulases. *Department of Biochemistry and Molecular Biology* 75.